

dagede ikke, at denne Sum laa deri som en Selsølgge. Det er nu bagefter, at det ærede Medlem er bleven saa vidende, hvis han da ikke dengang havde Oplysninger tilstede om, at denne Overfribelse vilde finde Sted; men hvis det ærede Medlem dengang havde den Oplysning, at denne Overfribelse nødvendig maatte finde Sted, og at det laa i Kontrakten, saa burde han have meddelt os det, for at vi kunde have haat den fornødne Veiledning ved Afstemningen over selve Foretagendet. Seg vil sige det ærede Medlem, at fordi man, hvad der er meget naturligt, for alle mulige Tilfældes Skyld af pure Forsigtighed indfætter en Bestemmelse om, at Entreprenørerne skulde, hvis ikke selve Maalet i Kontrakten er nøiagtigt, for hver Meter, de gaa længere ned, have en vis Betaling, ligger deri ingenlunde en Antagelse af, at vi absolut bevilge 270,000 Kr. mere til Pillen, end der dengang var beregnet. Med Hensyn til Forskydningen af den søndre Sandpille paastaar nu det ærede Medlem albeles bestemt, at denne Pille ikke kunde bære Trykket af Fyldningen af Jord uden et Brosag til; dette var umuligt, vi maatte have et Brosag til at afværge det stærke Tryk paa Pillen, thi ellers maatte den forskydes. Nu siger jeg til det ærede Medlem, at naar hans Antagelse er rigtig, kan han da ikke se, i hvilken Stilling han sætter det ærede Tilsyn, som han tager saa livlig i Forsvar? Naar Forholdet efter hans Mening er af den Bestaafenhed, at selv med en i passende Tid paabegyndt og jevnt forsat Fyldning og ikke umiddelbart til Pillen, men saaledes, at det hele kunde have sat sig efterhaanden, uden at lægge det hele Tryk ud paa Pillen — at selv med en saadan Arbejdsordning vilde Pillen ikke have kunnet bære Trykket, men at et Brosag maatte have været nødvendigt, hvorledes kommer han da ikke til at kritisere Tilsynet. Naar man nu er gaaet helt anderledes tilværks og, uagtet et Brosag har været nødvendigt, dog har forceret Udfyldningen og fyldt ud til Pillen, saaledes at denne har forskudt sig, saa forekommer det mig, at det ærede Medlem i sin Overveelse af denne Sag har stillet det Tilsyns Handlemaade, som har ledet denne Sag, i et grellere Lys end Flertallet. Thi er det virkelig Tilfældet, at det var umuligt at undvære et Brosag, maatte der have været langt stærkere Opfordring til at undlade, hvad man har gjort, hvilket har bragt disse Følger; saa burde man ikke blot have taget meget forsigtigere paa Jordfyldningen og efterhaanden ladet den sætte sig og ikke have ladet den gaa umiddelbart ud til Pillen og øve det stærke Tryk, men saa maatte man ogsaa have projekteret et Brosag og allerede for 2 Aar siden have søgt Bevilling til Brosaget for at forhindre dette. Dette maatte være Konsekvensen af det ærede Medlems Betragtning, altsaa ikke det, der er sket, men tværtimod det Modsatte. Disse For-

figtigheidsregler burde have været iagttagne, og Brosaget selsølgelig have været opført i rette Tid og ikke saaledes, at det nu foraarfager meget stor Besøftning og Ulempe. Seg kan derfor ikke skjønne rettere, end at det Tilsyn, som det ærede Medlem tager saa stærkt i Forsvar, i dette Tilfælde maatte sige: „Gud fri mig fra mine Venner.“

Maaberg: Det er altid noget vanskeligt at forhandle med den ærede Ordfører, fordi hans Fortolkninger og Udtalelser undertiden kunne lede til Misforstaaelse. Seg tror, at jeg saa tydeligt, som det var mig muligt, første Gang, jeg havde Ordet, oplyste, at — saavidt mig bekjendt — bleve disse Dømminger paabegyndte omtrent samtidig med Pillen og kunde ikke paabegyndes før. Det blev ikke forlangt af Entreprenørerne, at de skulde begynde før, og navnlig var Jordfylden til den søndre Sandpille fuldført — saavidt den kunde fuldføres — over et Aar, førend Pillen var færdig. Men saalænge som Pillen ikke endnu var sænket til Bunds og altsaa ikke havde noget fast Støttepunkt, kunde Jordfylden ikke føres fuldstændigt ud til den, det vilde have foraarfaget, at Pillen allerede da var bleven forskudt og ikke havde naaet Bunden paa det Sted, man havde bestemt, men var bleven trængt længere ud i Fjorden og maaste have forskudt sig endnu mere, end det er sket. Det forekommer mig derfor, at der i den Henseende ikke kunde gjøres Andet end, naar Pillen endelig var færdig, og Entreprenørerne forlangte den øvrige Jordfyld tilveiebragt, at skaffe den, og jeg vil endnu engang tillade mig at spørge den ærede Ordfører, hvad Tilsynet skulde gjøre der andet end det, det gjorde: skaffe saa meget Jordfyld, til det viste sig, at Pillen ikke kunde modstaa Trykket. Seg har ikke søgt paa nogen eiendommelig Maade at forsvare Tilsynet, men det forekommer mig dog, at der efter den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører angreb det, er al Grund til at oplyse Thinget om, hvorledes Forholdet i Virkeligheden er; thi saaledes som jeg har anført det, er det i Virkeligheden, og jeg vil derefter bede Enhver om at dømme, hvem af os der har Ret, den ærede Ordfører eller jeg. Seg kan efter mit bedste Skjøn ikke forstaa, hvorledes man skulde have haaret sig ad paa anden Maade, eller hvorledes man kunde have undgaaet at bygge dette nye Brosag, da man endelig havde ført den Pille til Bunds, som viste sig at være for svag til at kunne modstaa det Tryk, den nødvendigst skulde modstaa efter Projektet til Broens Bygning. Havde man vidst det i Forveien, førend Pillen var paabegyndt, at den var for svag, kunde man have gjort det Samme, som man nu gjør ved Svingsbropillen, efter at man har indvundet Erfaring for, at alle disse Bropiller ere konstruerede meget for svage, man kunde have forstærket den, men denne Forstærkning vilde sandsynligvis have medført mindst ligesaa store Udgifter, som det nu